

Dosarul nr. 3ra-534/22
2-19116321-01-3ra-11052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

6 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Duca

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Ion Duca împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Duca împotriva hotărârii din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și încheierii din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 11 iulie 2019, Ion Duca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 iunie 2019, împreună cu soția s-au deplasat cu autoturismul proprietate privată de model Chevrolet, cu numărul de înmatriculare XXXXX, la mama soției, care are domiciliul în or. XXXXX str. XXXXX ap. X.

Totodată, a menționat că mama soției (soacra) le-a donat două bunuri: un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal.

A relatat că la 30 iunie 2019, când se reîntorceau acasă în sat. XXXXX, în jurul orei 19:00, ajungând la Postul Vamal intern Hîrbovăț r-nul Anenii Noi, personal a declarat verbal despre obiectele de uz care se aflau în automobil (aragazul și aparatul de spălat vesela), arătându-le inspectorului vamal, la ce inspectorii i-au

comunicat că urmează să achite TVA, aproximativ 30 % din costul bunurilor și că nu poate pleca până nu achită impozitul prevăzut.

Astfel, la solicitarea lui adresată inspectorului vamal, în baza cărui act normativ urmează să achite impozitul, reprezentanții vămii i-au comunicat că achitarea trebuie efectuată în baza Hotărârii Guvernului nr. 792 din 8 iulie 2004, prezentându-i peste 2 ore Regulamentul privind transportarea mărfurilor prin posturile vamale interne de control, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 792/2004, invocând pct. 10 din regulament.

Ulterior, făcând cunoștință cu regulamentul solicitat, dânsul și-a exprimat dezacordul cu plata impozitului, invocând că pct. 10 din regulamentul indicat prevede că la transportarea de către persoanele fizice neînregistrate ca subiecți ai activității de întreprinzător a mărfurilor de producție străină și a căror proveniență nu poate fi stabilită, destinate comercializării, prin punctele vamale interne de control, calcularea și perceperea drepturilor de import se efectuează integral din volumul declarat și că bunurile pe care le transportă nu erau destinate pentru comercializare, ci pentru uz personal.

A remarcat că valoarea bunurilor menționate pe care le avea în autoturism nu depășea suma de 300 de euro și nu erau destinate activității comerciale sau de producție, ci doar uzului personal.

La fel, a evidențiat că a încercat de mai multe ori să le explice inspectorilor vamali că personal nu trebuie să achite nicio sumă pentru bunurile donate de mama soacră pentru uz personal, că nu dispune de bani la momentul aflării în vamă și să îi permită plecarea din postul vamal, însă, șeful de Post Vamal Hîrbovăț, Sergiu Luca, nu i-a permis plecarea până nu achită sumele.

La propunerea lui de a confisca bunurile cu întocmirea unui act, prin care să transmită spre păstrare postului vamal bunurile personale (până la clarificarea situației), întocmirea unui proces-verbal de contravenție (dacă a comis-o) cu permisiunea ulterioară de a pleca, inspectorii au refuzat.

A considerat că în așa mod a fost reținuți ilegal și s-a aflat în postul vamal împreună cu soția în perioada 30 iunie 2019, ora 19.00 - 1 iulie 2019, ora 21:00.

Iar la 1 iulie 2019, ora 21:00, au lăsat autoturismul cu bunurile menționate în postul vamal și s-au deplasat cu transport de ocazie la domiciliul din sat. XXXXX mun. XXXXX.

A comunicat că la 2 iulie 2019, a depus o cerere în adresa Serviciului Vamal, în care a relatat despre încălcările admise în raport cu sine și a solicitat să i se permită de a-și lua nestingherit autoturismul din postul vamal, cu bunurile aflate în el, fără achitarea unor taxe sau impozite.

Ca urmare, la 10 iulie 2019, i-a fost oferit răspuns, din care rezultă că Regulamentul privind transportarea mărfurilor prin posturile vamale interne de control, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 792/2004 (la care făceau referire inspectorii vamali) nu mai este aplicabil în cazul său și că personal în baza art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1417/1997 trebuie să achite TVA.

În acest context, a considerat că refuzul Serviciului Vamal de a-i permite deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află bunurile pentru uz personal, fără achitarea TVA, este ilegal și pe această cale se încearcă îmbogățirea fără justă

cauză a statului prin încasarea unei sume de bani necuvenite și drept urmare încălcarea dreptului de proprietate.

Iar referirea Serviciului Vamal la prevederile art. 4 alin. (6) din Legea nr. 1417/1997, este neîntemeiată, deoarece acest alineat nu este aplicabil cazului. Or, pe această cale, Serviciul Vamal încearcă ilegal de a-și justifica acțiunile ilegale întreprinse împotriva lui.

Având în vedere prevederile art. 2 lit. g) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 1569 din 20 decembrie 2002, art. 93 pct. 7) și 94 Titlul III Cod fiscal, a învederat că personal nu desfășoară activitate de întreprinzător pe teritoriul Republicii Moldova, iar bunurile transportate pe teritoriul Republicii Moldova sunt de uz personal, iar valoarea acestora nu depășește limita stabilită de legislație. Or, în art. 95 Titlul III Cod fiscal, sunt stabilite obiectele impozabile.

În acest context, a considerat reclamantul că art. 5 din Legea nr. 1569/2002, îi oferă dreptul de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova, fără achitarea drepturilor de import, bunuri a căror valoare în vamă nu depășește suma de 300 de euro pentru mărfurile introduse de către călătorii care folosesc transportul terestru.

Astfel, aragazul și aparatul electric de spălat vesela sunt de uz personal, iar valoarea acestora nu depășește limita stabilită de legislație de 300 euro.

Prin urmare, a remarcat că prin refuzul ilegal al Serviciului Vamal de a-i permite deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află bunurile pentru uz personal, fără achitarea TVA, i-au fost cauzate prejudicii morale considerabile, pe care le estimează în sumă de 50 000 de lei, care reprezintă o cale de reparație echitabilă a umilinței, intimidării, stresului și frustrării morale pe care le-a suferit și continuă să le suporte ca urmare a refuzului neîntemeiat de a-i permite deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se aflau bunurile pentru uz personal, fără achitarea TVA și impunerea neîntemeiată de a achita TVA pentru bunurile respective.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 189, 191 alin. (1), 196, 206 alin. (1) lit. c) și d), 209, 211, 212 Cod administrativ.

A solicitat constatarea ilegalității refuzul Serviciului Vamal de a-i permite, pe perioada 30 iunie 2019 - 1 iulie 2019, deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA și impunerea neîntemeiată de a achita TVA pentru bunurile respective, obligarea Serviciului Vamal de a-i permite deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA, repararea prejudiciul moral în mărime de 50 000 de lei și a cheltuielilor de judecată, precum și dispunerea executării imediată a hotărârii în partea permisiunii deplasării la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA.

Pe parcursul examinării cauzei, Ion Duca a depus cerere de chemare în judecată în care a indicat în calitate de pârâți Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, solicitând constatarea ca fiind ilegal refuzul Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru de a-i permite, pe perioada 30 iunie 2019 - 1 iulie 2019, deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat

electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA și impunerea neîntemeiată de a achita TVA pentru bunurile respective, obligarea Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru de a-i permite deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA, repararea prejudiciului moral din contul Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru în mărime de 5 000 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată, precum și dispunerea executării imediate a hotărârii în partea permisiunii deplasării la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA.

Prin încheierea din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Ion Duca împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării prejudiciului moral, a fost declarată inadmisibilă.

Prin hotărârea din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Ion Duca împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 16 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Ion Duca a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 16 aprilie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ion Duca împotriva hotărârii din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și încheierii din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, având în vedere prevederile art. 2 lit. a), e), g), k), 4 alin. (1), (2), (4) lit. a) - b), 5, 11 alin. (1), (2), (4) - (6) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002, art. 28 lit. h) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 și pct. 5 din Regulamentul cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1185 din 30 septembrie 2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, au ajuns la concluzia privind netemeinicia acțiunii înaintate de către Ion Duca împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la constatarea ilegalității refuzului Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru, de a-i permite lui Ion Duca, deplasarea la domiciliu cu autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA și impunerea neîntemeiată de a achita TVA pentru bunurile respective, precum și obligarea de a-i permite deplasarea la domiciliu cu

autoturismul, în care se află un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal, fără achitarea TVA.

Întrucât, în ședința de judecată cu certitudine a fost stabilit că de către colaboratorii vamali corect a fost solicitată perceperea drepturilor de import pentru importul bunurilor menționate mai sus, reieșind din faptul că bunurile declarate de către Ion Duca - un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje, prin caracteristicile și dimensiunilor acestora nu pot fi calificate ca marfă de uz personal, respectiv, nu pot fi catalogate prin prisma dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002.

Or, obligația de a confirma faptul că marfa respectivă procurată pentru uz personal și importată de către reclamant/apelant, nu depășește limita stabilită de legislația în vigoare de 300 de euro pentru mărfurile introduse de călătorii care folosesc transportul terestru, îi revine lui Ion Duca, care nu a demonstrat valoarea mărfii.

Cu referire la pretenția lui Ion Duca privind compensarea prejudiciului moral, instanța de apel a menționat că prima instanță întemeiat a concluzionat prin încheierea emisă la 3 martie 2021, de a o declara inadmisibilă în conformitate cu art. 10 alin. (2), 60 alin. (3) și 207 alin. (1)-(2) lit. f) Cod administrativ, din motivul neîntineririi condițiilor prevăzute de art. 208 Cod administrativ, care prevede respectarea procedurii prealabile a pretenției formulate de către Ion Duca cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

La 15 februarie 2022, Ion Duca a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii primei instanțe și a încheierii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 26 mai 2022, Ion Duca a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost adoptate cu încălcarea esențială/aplicarea eronată a normelor de drept material, iar aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel nu a fost obiectivă, fiind efectuată în mod arbitrar.

A subliniat că aragazul și aparatul electric de spălat vesela sunt de uz personal, iar valoarea acestora nu depășește limita stabilită de legislație de 300 de euro.

Instanța de apel a reținut că obligația de a confirma faptul că marfa un aragaz de model Gorenje și un aparat electric de spălat vesela de model Gorenje pentru uz personal importate de către apelant nu depășește limita stabilită de legislația în vigoare de 300 de euro pentru mărfurile introduse de călătorii care folosesc transportul terestru, îi revine apelantului, care nu a demonstrat valoarea mărfii și că facilitățile privind cuantumul neimpozabil, stabilit la lit. b) alin. (1) art. 5 din Legea nr. 1380/1997, se acordă doar persoanelor fizice care trec peste frontiera vamală bunurile personale.

A considerat recurentul că asemenea constatări ale instanței și interpretări nu denotă obiectivitate și imparțialitate, deoarece dânsul personal a prezentat instanței de apel, la solicitarea acesteia, costul bunurilor de uz personal, a declarat sub propria răspundere că bunurile sunt de uz personal, că nu practică activitate de întreprinzător, de intermediere etc., că bunurile menționate sunt de pe teritoriul Republicii Moldova, nu au fost importate dintr-o țară, nu a traversat nicio frontieră.

Totodată, a afirmat că instanța de judecată, fără just temei, neîntemeiat, a considerat că colaboratorii vamali corect au solicitat perceperea drepturilor de import pentru bunurile menționate, care în viziunea instanței nu pot fi calificate ca marfă de uz personal și nu pot fi catalogate dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1569/2002.

Respectiv, instanța de judecată a interpretat și aplicat în mod eronat dispozițiile Legii nr. 1569/2002 (art. 4, 5, 11), Legii nr. 1380/1997 (art. 28), pct. 5 din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1185/2003, precum și alte prevederi legale/normative și de drept procedural.

A evidențiat că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar la judecarea acesteia dânsul nu a avut parte de un proces echitabil (art. 6 din CEDO).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 9 februarie 2022, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că la 15 februarie 2022, Ion Duca a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 136).

Tot actele cauzei atestă că decizia motivată din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, prin intermediul oficiului poștal, la 26 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 146).

Se mai constată că la 26 mai 2022, Ion Duca a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 144-148).

Astfel, recursul depus de Ion Duca împotriva deciziei din 9 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

La 11 mai 2022, în adresa Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru a fost expediată copia recursului nemotivat depus de Ion Duca, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 143), fiind recepționată de către destinatari la 18 mai 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 149-150).

La 27 mai 2022, în adresa Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru a fost expediată copia recursului motivat depus de Ion Duca, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 149), fiind recepționată de către destinatari la 31 mai 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 151-152).

Până la examinarea admisibilității recursului, Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Ion Duca, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită

și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ion Duca.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Ion Duca se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu